

ADAM
PUŠLOJČ

PODNE NA PROPLANKU NOĆI

Na istoku dan
Sanja da svice

U čitavoj noći
Jedan svitac
U čitavoj noći

Ako sam ikada postojao
Umreću.
Ovde

Svice noć!

POSLEDNJA PONOĆ

1 10-75084295

Odlaze zvezde.
Od ostrica noževa mrtvih sjaj jedina svetlost.
Dolina: konjanikom i konjem preplavljenja.
U šumama kopljanik spava

2 Snovi konja. Snovi konjanika.
Da li je to dan pred bitku
ili je to noć iza poraza?

3 Ili je to pobeda na dvoje rastgnuta
kao ulovljena šumska zver i njena senka??
Gde je druga vojska!

4 Kamen je učutao

5 Gore zvezde gore.
I gore su nam zvezde gorele!
6ovo je poslednja noć.
Pred nama je samo njena ponoć.

SALTO MORTALE 10-75084551

Nikada me nećete naterati više da se vinem u
salto mortale!

Pouzdano sam prozeo vaše namere.

Dok sam stišavao disanje, u trenutku dok u jednoj
jedinjoj misli raspoređujem svaki delić svojih pokreta
u tesni prostor između nogu i zemlje, blesnu po-
misao kao oseme smrти: svi vi dole bejaste spremni
za nečuvani podvig — da mi ispod tela vinutog u
prostor izvučete zemlju!

O užasnog svršetka jednog artiste!!

Moj pad bi se umnožavao u beskraj, iz jednog
salto mortale u drugi, peti, sedamstoti. Nigde kraja,
nikad zemlje!

A bio sam jedini artist koji je svoj opasni skok
izvodio tako što je sa trapeza, kroz salto mortale kroz
trostruki salto mortale, zaustavljao svoju telo na a sa-
mo joj zemlji. Bez uobičajenog treska koji bi uzne-
mirio publiku, bez rizika da se promaši poslednjim tra-
pezem.

Šta sve nisam činio da se ne uzmemiravate, da se
ničim ne zamaratate, da se samo veštaka zastrašujete
u meri koju sam mogaste izabratiti, a vi mi vrate-
te kao da sam pred vasim očima stotine puta, go-
dinama, promašivao svoj trapez i razbijao se o zem-
lju!

NEGVE LJUBAVI

1 10-75084801

Odjednom, odjednom: nisam tu!
Kao mlad majmun sa ranama u očima, skakuće
[moja duša].

Sa grane na granu. Iz smrti u smrt.
Sve niže, sve niže, sve niže.

Sve više!

2

Tvoja lepota!...
A ja? Lepota muškarca je dopola u njegovom
[lešu].

Ne, moja lepota nije u danu — u noći je!

3

Nad mojom glavom: kruna drveta pod kojim
[ležim].
Nad mojim sklopjenim očima: ona je moja
[kravata rana].
Odorzo, na sto, kaplje
Zeleni kru.

4

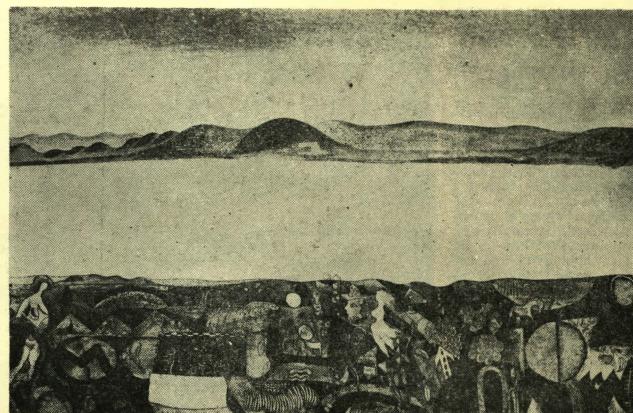
Ulaz u njene oči!
Moje telo se razdvaja na polovine, a krv i
svjetlost
Slivaju se niz njeno lice. Osmehuje se!

5

Najlepše smrti nema.

6

A moja ljubav?
Beskraina humka!

MILAN
MILIŠIĆ

Hoću da se zauvek utvrdi mesto i vreme i način
Dovoljno prihvatišiv tužnim devokama.

10-7505567
NEOPROSTIVE NEŽNOSTI 10-7508583

Kako su eterična znamenja što mi daješ!
Kako suptilne i skoro neizvesne reči!
No da se iskoristi ovo kratko veče
Uzeći taj lek, kao da leči

Ko u letnjem sumraku poludele bolnice
I puni umilnih misli što se glože
Već se naginjemo, dok sve to do tančina bežeži
Pisacu mašina moje kože

Neoprostive nežnosti, opet vaš jaram na meni
Ostavlja useke krvi razdvojene, služi...
Neoprostive nežnosti! Zar opet vam se vraćam
Stihovi, devojke, neverni druzi?

10-75085063
BACAM NOŽ U BUNAR 10-75086087

Bacam nož u bunar gestom silnim
Nepoverljivi svod! Nadnosi se i u tajne naše

Nož moj para svilu ranih zvezda
Tad ona najlepša, sa severa
Dovaja se stidljivo od drugarica

I kao ponosna robinjica
I lako, kao obećanje dragom
Po putanji mog lica, nerva svakog
Prilazi na poznato odstojanje
Na kojem su sva značenja beznačajna

Tako ćutimo ćitavu noć toplo kao dah krave
Dok iz dimnjaka krene dim stameno plav
Da s prvim vetrom se neobuzdan zdravi
Prošla je njegova vatra. On sad
Prema nebui seže, od neba samog plavljvi.

VODOSOK 10-7508643

Taj tihu, lažni život; da l ga vodaš
Ko silan blefer, snagom svojom smoren
Il on tebe vodi stežući te ovlaš
Kao padobran neotoren?

Kamo stremi priča tvoja drska
Sažeta u noć, strah, pokret, kapi gole
Je li ti u nebu lice, u koje prskas
Ili se stubokom obaraš na dole?

Počinjnik, Dramski teatar, Skopje